

27. navadna nedelja - leto C

Nekaj Jezusovih izrekov

Apostoli so rekli Gospodu: »Pomnoži nam vero!« Gospod pa jim je dejal: »Če bi imeli vero kakor gorčično zrno, bi rekli tej murvi: ›Izruj se s koreninami vred in se presadi v morje,‹ in bi vam bila pokorna. Kdo izmed vas bo svojemu služabniku, ki orje ali pase, dejal, ko pride s polja: ›Pridi brž in sédi za mizo!‹ Mar mu ne bo rekel: ›Pripravi mi kaj za večerjo, prepaši se in mi strezi, dokler jem in pijem, nato boš ti jedel in pil.‹ Se mar zahvaljuje služabniku, ker je naredil, kar mu je bilo ukazano? Tako tudi vi, ko naredite vse, kar vam je bilo ukazano, govorite: ›Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti.‹« Lk 17,5-10

Pomnoži nam vero!

Zakaj apostoli prosijo Jezusa, naj jim pomnoži vero? Njihova prošnja najbrž izvira iz Jezusovih besed, ki jih pove pred odlomkom, ki smo ga poslušali, ko namreč pravi učencem: »Če tvoj brat greši, ga pogrājaj, in če se skesa, mu odpústi. Če greši sedemkrat na dan zoper tebe in se sedemkrat na dan obrne k tebi ter reče: ›Kesam se,‹ mu odpústi.« Ko so učenci slišali, kaj Jezus pričakuje od njih, kako zahtevna je ljubezen, so rekli: Pomnoži nam vero! Kot da bi hoteli reči: To je pretežko za nas, za to potrebujemo vero!

Modro razmišljanje učencev! Očitno so dojeli nekaj, kar nam Jezus govori zadnje tri nedelje v evangeljskih odlomkih. Poglejmo! Šestnajsto poglavje v Lukovem evangeliju govori o krivičnem oskrbniku, potem pa o bogatinu in ubogem Lazarju. Pri vprašanju bogastva Jezus prav tako kot danes, preide k veri in pravi, da ni mogoče služiti Bogu in mamonu. Torej odnosa do ubogih in do bogastva ni mogoče ločiti od odnosa do Boga. Današnja zahteva za odpuščanje pa učenci že sami nadaljujejo z mislijo, da za resnično odpuščanje potrebujejo vero.

Ko zadnje čase opazujem naše odnose, razmišljam, da jim kljub prizadevanjem, da bi se premaknili z mrtve točke, nekaj manjka. Sprašujem se kaj? Kaj je tisto, kar lahko naredi naše odnose resnično žive, iskrene, ljubeče, vesele? Kaj premakne človeka iz zagledanosti vase, iz lažnega sprenevedanja in iskanja ugodja? Kako doseči, da bomo živeli za druge in se nehali ustavljati ob neprestanem iskanju ljubelega miru brez napora. Kaj storiti, da nas v ljubezni ne bosta slepila hlastanje po ugodju in užitku?

Mogoče se komu zdi to vprašanje preprosto, celo nepotrebno. Zame je to težka uganka. Ko že vse življenje razmišljam, da odnosi kristjanov niso dosti boljši od odnosov nekristjanov, sem se najprej posvetil razmišljanju in delu za pristne odnose. Če sem po mnogih letih o ljubezni končno nekaj dojel, pa sedaj ugotavljam, da še tako dobro poznavanje in prizadevanje za ljubezen ljubezni ne rešuje! Potrebno je nekaj več! Jezus preprosto pravi: ne morete služiti Bogu in mamonu. Torej, če hočemo ljubiti, se je potrebno odločiti za Boga. Ko danes učenci sami pravijo: Ne moremo odpuščati v nedolged, to nas presega, zato prosijo za vero. Jezus pa jim pojasni, kaj vera je.

Za Jezusa se vera skriva v preprosti logiki gospodarja in služabnika. Bog je gospodar, mi smo le nekoristni hlapci. Vera je spoznanje in priznavanje Bog za edino vodilo življenja, kot pravi apostol Pavel: Jezusa Kristusa imej za vodilo!

Naj pojasnim! Zdi se, da nam je v odnosih pogosto vsem jasno, kaj hočemo. Le v mislih in odločitvah pogosto ne pridemo skupaj. Vsak ima v glavi svoj prav in se jezi na drugega, ko ta misli drugače. Kje je rešitev? Odgovor je zelo preprost. Vsi se moramo vprašati, kaj hoče Bog?

Priznati moramo, da smo vedno le ubogi hlapci in da je le Bog pravi gospodar, edini ki ve in razume vse. Ljubiti bližnjega je mogoče, če se najprej odpremo Neskončni ljubezni in resnici. Samo v božji luči, v luči neskončne ljubezni je mogoče dojeti, kaj pomeni ljubiti. Še več, samo v odprtosti za Boga, je mogoče prav razumeti, videti in slišati bližnjega. Vedno in povsod se moramo odpreti Bogu. On je Gospodar, ki naroča, kaj naj storim in nazadnje moramo vedno reči: >Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti.<

Smo v Marijinem mesecu oktobru, mesecu molitve rožnega venca. Če hočemo napredovati v ljubezni do bližnjega, potrebujemo močnejšo vero. Po Mariji prosimo v vztrajni molitvi Gospoda: Pomnoži nam vero!